

L'exili de Lluís Duch

T eltemps.cat/article/5531/lexili-de-lluis-duch

Cercador

Publicitat

Obituari

Aquest dissabte 10 de novembre ha mort el monjo de Montserrat Lluís Duch a l'edat de 82 anys. Marxa, així, un dels referents intel·lectuals catalans dels nostres dies.

Per El Temps

11.11.2018

| Editorial Fragmenta

Segueix-nos a Facebook per assabentar-te dels nostres darrers reportatges

Poques figures intel·lectuals hi havia a Catalunya en l'actualitat a l'alçada de l'antropòleg i monjo de Montserrat, **Lluís Duch**. Traspassat aquest dissabte 10 de novembre a la nit, la societat catalana perd un savi. Una de les persones que, des de la fe, millor ha sabut interpretar la dimensió humana de l'espiritualitat. Una bona mostra d'aquesta intencionalitat la plasmava ja al seu primer llibre: *'De la religió a la religió popular'* (**Publicacions de l'Abadia de Montserrat**, 1980).

Nascut el setembre de 1936 a la Barcelona nafrada pels inicis de la **Guerra Civil**, de ben

jove, el 1961, entrà al monestir. Dos anys després esdevenia monjo. En paral·lel a la seva vida monàstica, desenvolupà una brillant carrera acadèmica. Doctor en antropologia i teologia per la **Universitat de Tubinga**, ha estat professor de la Facultat de Ciències de la Comunicació de la **Universitat Autònoma de Barcelona**, de l'**Institut Superior de Ciències Religioses Sant Fruitós de Tarragona** i a l'**Abadia de Montserrat**. Des del 2011 i fins al dia de la seva mort, Duch fou membre del Consell Assessor per a la Diversitat Religiosa de la Generalitat de Catalunya.

La seva obra s'ha consolidat, tal com recull el llibre '**Empalabrar el mundo. El pensamiento antropológico de Lluís Duch**' (Fragmenta, 2011), en l'àmbit dels estudis de la cultura europea "amb una veu veritablement singular". Així, destaca, per exemple, la seva important aportació en l'estudi del mite. En paral·lel a aquest llibre d'homenatge, la Generalitat li va otorgar la Creu de Sant Jordi.

L'estudi de Duch es demostra flexible i dialogant amb les diferents tradicions espirituals. Així, el periodista **Alberto Chillón**, encapçalava una entrevista - perfil que el 2010 li feia per **La Vanguardia** amb el títol 'Un maestro heterodoxo'. Preguntat per aquesta qüestió, Duch responia que la seva intenció havia estat "formular una antropologia de caire filosòfic i simbòlic entesa com apologia d'allò humà" i afegia que creia que "l'ésser humà no es troba sempre en perill, i que una de les funcions de l'antropologia hauria de ser el seu salvament".

L'heterodòxia acadèmica, la traslladava, però, també a la reflexió sobre la pròpia religió cristiana. Així, en la mateixa entrevista de 2010, exposava que no sabia si "el vaticanisme havia arribat a la seva fi", però que considerava que el cristianisme seguia viu "perquè segueix essent marginal. **Bloch** deia que lo millor de la religió és que provoca heretges. Les religions, que han donat lloc al pitjor i al millor, només ho són de veritat quan argumenten contra el sistema". Per tant, es mostrava optimista amb el futur d'un cristianisme "profètic i relativament marginal, no sacerdotal com ho és ara".

Sempre amb una visió molt social de la religió, en el seu darrer llibre, '**L'exili de Déu**' (Fragmenta, 2017) on Duch alertava de l'ascens d'una espiritualitat individualista en les societats contemporànies que substituïa la vessant sociològica de la religió per una vessant psicològica. **Marxa Duch**, com si estigués condemnat a l'exili perpetu per una època d'espiritualitat *fast food* embriagada de llibres d'autoajuda i teràpies d'optimització personal.

[Subscriu-te](#) a El Temps i tindràs accés il·limitat a tots els continguts.

Atenció: com la majoria de webs, utilitzem cookies (galetes), tant pròpies com de tercers, per a recopilar informació estadística de la vostra navegació i oferir-vos un servei personalitzat. Si continueu navegant, considerem que n'accepteu l'ús. [Més informació](#)